

Аналізуючи табличний матеріал слід відмітити, що урожайні та технологічні показники якості зерна гречки сорту Єлена має істотний вплив місце формування насіння на рослині.

Отже, найбільш повноцінне насіння у досліджуваного сорту Єлена формується на стеблі, а менш повноцінне на гілках першого та другого порядку.

ВИЗНАЧЕННЯ СТАНУ ОСВОЄНОСТІ ОСНОВНИХ ЛАНОК СИСТЕМИ ЗЕМЛЕРОБСТВА В СТОВ «АГРОФІРМА УКРАЇНА» ДУНАЄВЕЦЬКОГО РАЙОНУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Павлова Н.В., студентка 4-го курсу спеціальності 6.090101 «Агрономія» навчально-наукового інституту агротехнологій і природокористування ЦДАТУ
Науковий керівник: кандидат с.-г. наук, доцент Глушак А.Г.
Кафедра землеробства і агрохімії*

Система землеробства – це комплекс взаємопов'язаних агротехнічних, меліоративних, організаційних та економічних заходів, які характеризуються рівнем інтенсивності використання землі, способами відновлення і підвищення родючості ґрунту.

В сучасних умовах, коли економіка нашої країни набирає все більше рис ринкових відносин, сільське господарство також стає на цей шлях. Сільськогосподарські підприємства стають на шлях до нових форм господарювання, які можуть бути конкурентоздатними і вижити в даний час.

В господарствах застосовують нові технології вирощування сільськогосподарської продукції, при яких можливий приріст урожаю за рахунок використання науково-технічного прогресу, нових сортів, інтегрованої системи захисту рослин.

Також є не менш важливим освоєння нових інтенсивних сівозмін, насичення їх новими культурами, для безперервного використання ріллі. Оскільки ґрунтовий покрив в товаристві з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Україна» досить різноманітний за рівнем родючості, тому підхід для розв'язання цієї проблеми, повинен бути спрямований на збереження і підвищення родючості всіх типів ґрунтів.

Оптимізація систем сівозмін і обробітку ґрунту сприятиме покращенню балансу гумусу, який зростає з 21,9 до 397, 2 га у 8-ми пільній польовій та з 81,2 до 344,5 т/га у 5-ти пільній ґрунтозахисній сівозмінах.

Сівозмінна дає можливість розробляти технологію вирощування сільськогосподарських культур з вирощуванням їх взаємного впливу, а також післядії кожного прийому, що застосовується під найближчі

попередники. Ось чому зростання культури землеробства може бути забезпечене тільки при освоєнні правильних сівозмін, які відповідають конкретним природно-кліматичним умовам і спеціалізації сільськогосподарського виробництва.

Система механічного обробітку ґрунту, як складова елементів зональних систем землеробства для конкретного господарства заслуговує на увагу.

Для оцінки освоєності систем землеробства (І.П. Макаров, Д.Е. Ванін, 1984), які висвітлюють методика оцінки освоєності системи обробітку ґрунту, як ланки системи землеробства, брались показники для селянського товариства з обмеженою відповідальністю “Чайка”.

Формула для розрахунку критерію освоєності системи обробітку ґрунту носить наступний вигляд:

$$K_{об.} = \frac{\sum(A+B)}{S};$$

де (A+B) – загальна кількість га по кожному основному обробітку;
S – загальна площа ріллі.

Аналіз свідчить про те, що в даному товаристві заплановані обсяги різних систем обробітку ґрунту – звичайний зяблевий обробіток ґрунту під ярі культури 2230 га і поверхневий під посів озимої пшениці на площі 800 га.

Критерій освоєності системи обробітку складає:

$$K_{об.} = \frac{(800 + 2000 \times 0,5) + (100 + 600 \times 0,5)}{3370} = \frac{1750}{3370} = 51,9$$

На підставі фактичного стану обробітку ґрунту розрахунки свідчать, що критерій освоєності системи обробітку ґрунту складає 51,9 %.

Даний показник вказує про те, що не всі показники якості обробітку ґрунту виконуються вчасно. Тому в умовах гострої економічної та енергетичної кризи системі обробітку ґрунту в енергозберігаючих технологіях вирощування сільськогосподарських культур відводиться вирішальна роль.